

Oponentský posudek diplomové práce Bc. David Mach

Práce Bc. Davida Macha patří k nejprecizněji napsaným diplomovým pracím s knihovědným tématem v posledních letech. Obecně představuje vzorový typ přehledové studie zpracovávající retrospektivně literaturu určité vědní disciplíny.

Diplomová práce je skutečně široce koncipovaným přehledem odborných a v některých případech i popularizujících prací týkajících se knihovědné problematiky, a to od jejich počátku v podobě oslavných básní na tiskařské umění renesančních autorů, přes barokní fabulaci o počátcích knihtisku, krátké období snahy o alespoň částečně objektivní zhodnocení historického vývoje a kvality českého knihtisku v osvícenství, obrozenecké snahy v interpretaci knihovědných dějin až po knihovědu ve století dvacátém. Časovou hranici moderní knihovědné literatury přitom tvoří konec druhé světové války. Původním záměrem diplomanta bylo dovedení přehledové studie do současnosti, vzhledem k tomu, že se pouštěl do dosud ne zcela probádané problematiky, je takováto úprava rozsahu v průběhu práce pochopitelná a v případě diplomové práce spíše ku prospěchu věci.

Předností Machovy diplomové práce je rovněž alespoň rámcová snaha o srovnání vývoje české knihovědy se soudobou literaturou stejného zaměření v zahraničí a o její zasazení do historického kontextu, která v českém knihovědném bádání až na výjimky absentuje. David Mach velmi podrobně popsal a alespoň v základní rovině zhodnotil knihovědné práce nejvýznamnějších (ponechme stranou zdali v pozitivním či negativním smyslu) osobností tohoto oboru, jakými byli v raném období pro české prostředí např. Josef Dobrovský, Josef Jungmann, Karel Rafael Ungar a Václav Hanka, pro moravské Jan Petr Cerroni a Beda Dudík, v pozdějším období pak Zdeněk Václav Tobolka a Josef Volf. David Mach inkorporoval do přehledové studie rovněž knihovědné práce autorů, pro něž knihověda nepředstavovala hlavní zájem jejich výzkumu, ale pouze jedno z mnoha témat, která zpracovávali, např. studie Zikmunda Wintera a Augusta Sedláčka, a rovněž studie psané typografy a grafiky, které se zaměřovaly na technologickou stránku výroby knihy – Karel Chytil a František Adolf Borovský.

Diplomantovi se podařilo rovněž udržet rovnoměrný podíl informací k jednotlivým autorům, jejichž hloubka a podrobnost se lišila pouze v závislosti na významu jejich díla. Celá diplomová práce je rovněž podložena bohatým seznamem sekundární literatury, který reflektuje také zcela nové příspěvky k tématu (Sršňova práce k osobnosti Václava Hanky vydaná v roce 2009 atp.). Při čtení překvapí rovněž vysoká stylistická úroveň a jistota v použité odborné terminologii.

Z uvedených důvodů navrhuji hodnotit diplomovou práci jako výbornou a po doplnění poslední kapitoly, která by dovedla přehled knihovědné literatury a knihovědného zkoumání až do současnosti by bylo vhodné a užitečné diplomovou práci rovněž veřejně publikovat.

V Praze 12. 9. 2010,

PhDr. Richard Šípek